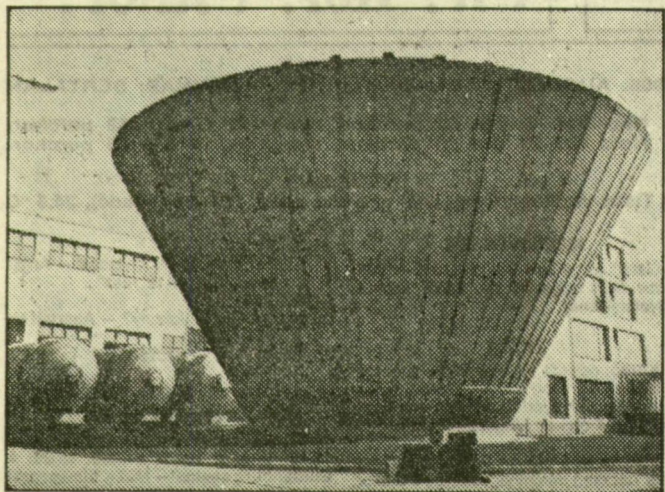

Tiszta vizet a pohárba!

Mohácson üzembe helyezték a Duna regionális vízvezeték új tisztítóművét. A háromszázmillió forintos költséggel létrehozott „vízgyár” naponta harmincemillió liter tiszta ivóvizet állít elő, a Duna menti kutakat Péccsel összekötő vezetékrendszer számára. A korábbi, aktív szénes eljárást felváltó, korszerű módszert alkalmazva, hazánkban elsőként a mohácsi tisztítóműben oldották meg a vas-, a mangán- és az ammóniaszennyeződés egy helyen történő kiűzését.

Rolitron Alapítvány

A „Rolitron Alapítvány” célja egy mozgásképző központ felépítése, ahol elsőként szeretnék biztosítani a születési agykárosodást szenvedett mozgássérült gyermekek Dévény-módszerrel történő gyógykezelésének feltételeit, mivel a jelenlegi körülmények nem teszik lehetővé több száz beteg gyermek megfelelő ellátását. Az alapítvány a létesítmény megvalósításához szükséges pénzalap előteremtéséhez kéri az Önök segítségét is. A 100 forintos adományjegyek megvásárolhatók az Állami Biztosító fiókjaiban és ügynökeiknél. A decemberi sorsoláson értékes ajándékok nyerhetők. Cím: 1023 Budapest, Felhővízi u. 3-5. Telefon: 805-606; 882-329/41, 42 mellék. Bankszámlaszám: Budapest Bank Rt. 217-98883-V29025/89.

Agitáció? Provokáció?

Illegálisan a laktanyában — Ámen

A „szellemi egység”

— Ért valami bántódás benneteket a kihallgatásról: során? — kérdelem tőlük.

— Á, semmi, csak párszor elmondták, hogy akár géppuskának is elhelyezhetnek bennünket Lentibe vagy Sopronba — mondja keserűen nevetve Magyar Aurél, azaz Magyar honvéd — hogy stilszerű legyek —, az egyik: „tanú”.

— Mi volt tulajdonképpen a sérelmetek? — fordulok az egyik gyülekezeti taghoz, Pál Péterhez.

— Elvették a könyveinket, elzárták a körletelhagyási engedélyünket. Nem tudom, miért zavarta őket, hogy szolgálaton kívüli időben olvastam.

— Hogy derült ki egyáltalán, hogy milyen könyvet olvastok?

— A bevonuláskor ki kell tölteni egy adatlapot, s azon rajta van, hogy hívó-e az illető. A már leszerelt Lajos Zoltánról tehát már akkor tudták és figyelték. Azt meg látták később, hogy sokat beszélgettünk.

— Tilos beszélgetni, könyvet olvasni?

— A szolgálati szabályzat ír olyat, hogy agitálni nem lehet.

— De mi abban az agitálás, hogy beszélgetünk? — kérdezi a másik közösségi tag, Szalma Gyula. — Több-ször volt olyan a századnál, hogy nagyobb társaság jött össze, kérdeztünk a századparancsnokkal együtt, Jézusról, a hitünkről.

— Ez a két fiú itt a katonaságnál tért meg — mondja Magyar —, de nem ők terjesztették a hitüket, hanem mi kérdeztük, hogy milyről szól a Biblia, meg ilyeneket.

— A tisztek viszont azt mondták, ez agitáció, s a Biblia, meg a könyveink, például a Kereszténység hat alaptanítása, azok propagandaanyagok — szólal meg Szalma Gyula.

— Azt is írja meg, hogy ezek a fiúk augusztus elseje óta tagjai a gyülekezetnek, tehát olyan szilárd hitről nem lehet szó — jegyzi meg az időközben visszatérő Hidvégi alezredes. — Nekünk viszont a szellemi egységre is vigyázni kell, mert ha itt kitör a zürzavar, akkor az már nem hadsereg! '56-ban is így kezdődött, aztán mi lett belőle? És nekem hiába mesélnek itt népfelkelésről, majd hiszem, ha a dokumentumokat látom!

„Jelzést kaptunk”

Popovits alezredes, a laktanya törzsfőnöke érkezett meg időközben.

— Tudot: arról, hogy a Hit Gyülekezetének tagjai vannak katonái között? — kérdeztem.

— Tudtam, hogy vannak vallásos katonák. De eddig nem csináltam olyan komoly dolgot, ami miatt erőszak-közbe kellett volna lépni.

— Most mi indokolta az erőszak: közbelépést, a könyveit: elvételét?

— Honnan tudjuk, hogy mi van azokban az irományokban, ha nem vesszük el? Ez azonban rövid idő múlva elvétel volt, s akik leszereltek most pár napja, terv szerint visszakapták a könyveiket.

— Minder könyvet ellenőriznek a katonáinknál?

— Nem, azt nem lehetne győzni.

— Akkor miért pont ezeket a műveket vették el, honnan szereztek erről tudomást?

— Megtudtuk. Jelzést kaptunk, hogy gyanús iratok vannak náluk. Egy bizottság nyitotta, föl egyikük szekrényét. A katona sérel-

A múlt héten több írás is foglalkozott lapunkban a Kossuth laktanyában szolgálatot teljesítő, a Hit Gyülekezetéhez tartozó katonák ügyével. A gyülekezeti tagok nyílt levele ellenére, a Honvédelmi Minisztériumban azt válaszolták: „Nem történt keresztényüldözés a szegedi laktanyában.” Miután Budapesten megkaptam a tájékoztatást, lehetőségem nyílt arra is, hogy Szegeden kérdezősködjek. A Kossuth laktanyában Hidvégi István alezredes, politikai osztályvezető fogadott. No meg, négy fiatal katona: ketten a Hit Gyülekezetének tagjai, ketten pedig „tanúk” — őket meg a múlt heti, minisztériumi vizsgálat során hívták segítségül a „bajtársak”. A zászlóalj klubjában ülünk le. „Magnóval dolgozom” — mondom; „En is” — válaszolja Hidvégi alezredes, s az asztalon fekvő berendezésre mutat. Amíg a laktanya törzsfőnökét, Popovits alezredest várjuk, pár percre egyedül maradok a négy fiatalal.

mezte, hogy nem volt akkor jelen — hadseregen belül azonban egy bizottságnak ehhez joga van. Sok dolgot meg tudunk így előzni, ha megnézzük, mi van a katonáinknál.

— Mi a véleménye az egész esetről?

— Az, hogy ezeket az embereket kihasználták. Ők maguktól nem írtak volna levelet — egy tudatosnak előkészített politikai provokáció céljaira használták föl őket.

A belső vizsgálatot Hidvégi alezredes irányította. Tőle azt kérdeztem, mi az a katoná: magatartásában, amit tiltott agitációnak ítélték?

— Van, vagy volt a katonáknak egy Ámen című kazettájuk, Kapuügyeleti szolgálatban igen hangosan szölt ez a zene, úgy hallgatták. A szabályzat azt mondja: szabadidőben hallgatható kazetta, úgy, hogy másokat ne zavarjon. Ennek azonban a tartalma is felháborító volt, nem engedhettem, hogy hallgassák. Ráadásul engedélyt sem kaptak arra, hogy a laktanyába hozzák. Minden szolgát be kell mutatni ugyanis. Azt a katonát is elismerték: a kazettát nem mutatták be, tehát az illegálisan tartózkodik a laktanyában.

— Hol van a határ a saját informálódás, zenehallgatás és az agitáció között?

— Ha fülhallgatóval hallgatja, nincs semmi gond. De ha a kazettát kölcsön adja, sőt, hangosan hallgatja — az egyértelműen agitáció!

Lőrincz Zoltán, a „tanúként” hozott honvédek egyike.

— Miért vállaltátok: ezt az önkéntes tanúskodást?

— Együtt kelünk, együtt fekszünk — kötelességünk a bajtársaink mellett lenni rosszabb pillanatokban is.

— Van: valóságalapja az eredeti tiltakozó levélnek?

— Van. Tényleg elvették a könyveiket, elzárták a körletelhagyási engedélyüket, s az öreg katonák is sokat zaklatták őket a hitük miatt.

Mielőtt a két, még le nem szerelt gyülekezeti taggal, Pál Péterrel és Szalma Gyulával ismét beszélgettem volna: megkértem parancsnokaikat, hadd tárgyaljunk egymás között.

— Ha ők olyan őszinte emberek, amilyenek hitük szerint vallják magukat — nem lehetnek titkaik — mondta Popovits József. Majd azt is hozzátette: felügyelő jelenlétük azért is fontos, nehogy — akár véletlenül is — elkotyintsanak valami katonai titkot a fiatal katonák.

Ezek után a két fiatalember elmesélte, leszerelt barátjuk példája volt rájuk nagy hatással, aki egyik napról a másikra megváltozott: nem ivott, nem dohányzott, szeretettel beszélt a többiekkel. Ez keltette föl az érdeklődésüket a Hit Gyülekezet iránt.

Az „agitátor”

Lajos Zoltán egyike a már emlegetett leszerelt katonáknak. Amikor egy barátja szegedi lakásán beszélgettünk, azt mondta: nagyon örül, hogy a hitéről szólhat.

— A Hit Gyülekezete nem szekta, ez egy törvényes, bejegyzett vallásközösség, amelyben az emberek azért jönnek össze, hogy örvendzenek, s magasztalják az Istent.

— Hova sorolnád a kereszténységben belül ezt a vallásközösséget?

— Az öskeresztényekhez tudnám magunkat hasonlítani, de az alapot a Biblia, Isten ígéje jelenti.

— A hadseregben szerinted miből vehették azt észre, hogy te más vagy?

— Nem volt nehéz. Állandó örömben élek, mindig nevetek, s a benti negatív történésekből is meg tudtam fogni a jót, s ez hamar feltűnt a többieknek. S persze az is, hogy legkedvesebb olvasmányom, a Biblia gyakran a kezemen volt. De az a vád, hogy hirdetem az evangéliumot, nem igaz. Nem én mentem soha az emberekhez, hanem ők jöttek hozzám, és kérdezték a hitemről.

— Mikor „hívtak” először?

— Idén márciusban behívtak az elhárításra, kifaggtak mindenről, az életéről, a megteremtéséről. S a végén azt mondták, ha tovább beszélnek a többieknek a hitemről, ügyességi eljárás indul ellenem. Ez megdöbbentett.

— Ért később is sérelem?

— Furcsa dolgok történtek. Teljesen apró ügyek miatt komoly büntetéseket kaptam. Egyszer azért nem mehettem hetekig haza, mert nem volt rajtam sapka (ami előtte eltűnt), aztán azért, mert félmeztelenül dolgoztam az építkezésen. Pál Pétert és Szalma Gyulát azok az öreg katonák, akikkel én együtt voltam (és korábban ők is érdeklődők voltak), állandóan zaklatták — ezt sem maguktól csinálták szerintem. A legmegdöbbentőbb az volt, amikor a barátom szekrényét távollétében feltörték, elvették a könyveit, s ezt az Ámen kazettát is magukhoz vették. Hogy mások egyfolytában pornó- és horrorkazettát néznek, sokszor a tisztekkel együtt, az nem zavarja a katonák tudatát egyáltalán. A szennyet és mocskot lehet nézni, a Jézusról szóló kazettát nem szabad hallgatni.

Mielőtt eljövök a Kossuth laktanyából, Popovits alezredes végigkísér a belső udvaron. Megnézzük, hogyan újítják föl a régi épületeket. Azt is megtudom, azok a katonák, akik hamar végeznek a kiszabott feladattal, mehetnek haza. Látszik is az igyekezetükön: nem mindegy, mennyit töltenek otthon. Csak távozásom után jut eszembe: Urísten, azok a katonák félmeztelenül dolgoztak s — még sapka sem volt rajtuk...

Balogh Tamás

OTP-kedvezmények a gépkocsi-vásárlási letétekre

Nyertések az autóra várakozók

Az Országos Takarékpénztár a gépkocsi-vásárlási előlegek értékének megőrzésére, a megrendelők anyagi érdekelttségének növelésére a jövőben jelentős kedvezményeket nyújt. Bizonyos feltételek mellett kiegészíti a letéti összegeket, s ezen túlmenően minden eddiginél nagyobb — összesen százmillió forint — értékben sorsolást tart a jövő évben.

Bizonyos feltételek alatt értendő: ha a kormány a jelenlegi kamatszintre vonatkozó jogszabályi korlátokat feloldja, inflációs ár-emelkedés esetén a takarékpénztár kiegészíti a befizetett előlegeket. (A kormány jelenleg már foglalkozik a gépkocsi-forgalmozás és -vásárlás pénzügyi szabályozásának felülvizsgálatával.) A kiegészítés ösz-

szege megfelel az adott típus árnövekedésének a letétre eső hányadával.

Nyereményként gépkocsikat, köztük nyugati típusúakat, továbbá gépkocsi-nyereménybetétkönyveket, OTP-letéti jegyeket és más értékes tárgyakat sorsolnak ki. Az akció szeptember 1-jével indul. A sorsoláson részt vesz az eddig, vagy az 1989. december 31-ig nyitott és 1990. június 30-án még élő valamennyi letétszámla.

A most bejelentett intézkedésekkel az OTP a legkedvezőbb feltételeket kínálja ügyfeleinek.

Úgy tűnik, az OTP sem akar lemaradni a Magyar Hitel Bank által kezdeményezett versenyben, amely az autólételek-letétekért folyik. Mint ismeretes, a Magyar Hitel Bank a lakosság számára kedvezményes, úgynevezett „Spórkocsiletét” akciót hirdetett, megígérve az új autóra várakozóknak, hogy a náluk befizetett gépkocsilételek értékét áremelkedés esetén megőrzik, vagyis árkülönbözeti tértést fizetnek. Ezt az akciót a Pénzügyminisztérium előbb törvénytelennek minősítette, majd hosszabb vita után kompromisszumos megoldás született. Az MHB és a PM abban állapodott meg, hogy a bank a jogszabályi korlátok megszüntetése után indítja meg akcióját. Addig is a náluk megnyitott letétek ajándéksorsoláson vehetnek részt. Most hasonló kedvezményeket hirdetett meg az OTP is, hogy az ügyfelek ne pártoljanak el a takarékpénztártól. A verseny nyertesei végül is az autóra várakozók, akik ha nem is jutnak hamarabb hozzá a kívánt gépkocsihoz, legalább a várakozás ideje alatt nem értéktelenedik el előlegként befizetett pénzük. Az igazi megoldás persze az lenne, ha nem is kellene gépkocsira várakozni, ám ez nem a bankokon múlik.

Ny. P.

Árusok a járda szélén

— Hogy a barack?

— Huszonöt forint!

— A boltban is ennyi!

— De az nincs ilyen szép!

A párbeszéd bármelyik nagyobb lakótelepi ABC mellett elhangozhatott volna. Jó ideje már, hogy a bevásárlóközpontok szomszédságában megjelentek azok a kistermelők, akik — a gazdaságtan klasszikus törvényei szerint — ott teremtetek maguknak piacot, ahol erre igény mutatkozott.

Letelepédtek, ahol a legjobbnak látták: az ABC-áruházak mellett, vagy éppen a járda szélén, sőt az autóbusz- és villamosmegállóknak is. A bőséges zöldség- és gyümölcstermés ügy megsokasította az árusokat, hogy a tanács jobbnak látta, ha ideiglenes árusítóhelyeket jelöl ki számukra, véget vetve ezzel az olyan területfoglalásnak, amely az amerikai telepéseknek volt szokásuk.

Ezek csak a köznap nyelvhasználatban piacok, a hivatalos terminológia szerint nem. Nincsenek ugyanis közművesítve, területükről a szemétszállítás sem megoldott (ez az árusok dolga lenne), és végül helypénzt sem szednek.

1981 óta 19 ilyen árusítóhely működik — persze nem egyforma intenzitással. A Retek utca végén, a Honvéd téren, a Szivárvány kiterőben, a Sziklásfürdő előtt levők kevésbé jelentősek, ezeken a helyeken csak néhányan árulnak virágot, gyümölcsöt.

Makkosháza számára is készült „piacprogram”, az erre fordítható tanácsi pénzek minden évben együtt vannak ugyan, de aztán több erre szakadva másfelé folydogálnak el.

A lakóterületi bizottságok szemmel tartják e helyeket, s véleményüket 2 évenként a tanácshoz is eljuttatják.

A legforgalmasabb „kispia” a Diófa vendéglő és az ABC-áruház közötti szakaszon kínálja a föld és a napfény közös ajándékait. A környék lakóterületi bizottságai — némi pénz „kigazdálkodásával” — megnövelték területét, kiaszfaltolták az áruház előtti rész egy szakaszát.

A Dél-magyarországi Magas- és Mélyépítő Vállalat 5 betonasztalt ajánlott fel a piac számára, ami kevés ugyan, de mégis segítség. Így nem kellene az árusoknak a földre rakni portékájukat. Az asztalok már a piacon vannak, de fölfordítva, lábaik az égnek merednek. Addig ugyanis egyet sem állíthatnak föl, amíg nem tudják a talajba rögzíteni a lábukat. A mostani állapot viszont így is balesetveszélyes: az árusok szeme látlára dőlt el az egyik fához támasztott betonasztal, hajszlál híján egy kislányra. Szerencsére csak a biciklijét tette tönkre. Egy másik asztal törött lábbal, rogyogótan tanúsítja, hogy zárórára, igencsak megerősödnek az emberek a szomszédos vendéglőben. Az asztalok rögzítése már csak azért is sürgős lenne...